

ШОСТИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа № 2а-4563/11/2670

Суддя (судді) першої інстанції: Келеберда В.І.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 вересня 2019 року

м. Київ

Шостий апеляційний адміністративний суд у складі колегії:

головуючого судді Парінова А.Б.,

суддів: Єгорової Н.М.,

Ключковича В.Ю.,

при секретарі судового засідання Гужві К.М.

за участю представників учасників судового процесу:

від апелянта: Салій М.М.,

від позивача: Філімонова І.М., Геращенко В.І.,

від відповідача: Ткаченко О.О.,

від третіх осіб: не з'явилися,

від прокуратури: Висоцька О.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Публічного акціонерного товариства "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестеційний фонд "Рентал" на постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2012 та постанову Окружного адміністративного суду від 01 червня 2011 року у справі за позовом Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) до Київської міської ради, треті особи: Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрсоцбудінвест", Державне підприємство "Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту "Льодовий стадіон", за участю Прокуратури м. Києва про визнання протиправним та скасування рішення,-

ВСТАНОВИВ:

До Окружного адміністративного суду м. Києва звернувся Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) з позовом до Київської міської ради відповідно до змісту якого просив суд:

- визнати протиправними та скасувати рішення Київської міської ради, що були прийняті на пленарних засіданнях V сесії VI скликання Київської міської ради 08.07.2010 та 15.07.2010.

Вимоги позовної заяви обґрунтовує тим, що оспорювані рішення Київської міської ради прийняті з порушенням вимог Регламенту Київської міської ради та разом з цим зазначає, що вказані рішення обмежують права територіальної громади м. Києва на належну компенсацію вартості переданого у власність або наданого у користування комунального майна.

Постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 червня 2011 року в задоволенні адміністративного позову Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) відмовлено.

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2019 апеляційні скарги Прокуратури міста Києва, Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) було задоволено. Апеляційну скаргу Державного підприємства «Центральна учбово-тренувальна база по ковзанярському спорту «Льодовий стадіон» - задоволено частково. Постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 червня 2011 року скасовано. Прийнято нову постанову, якою адміністративний позов задоволено. Скасовано рішення Київської міської ради V сесії VI скликання від 08 липня 2010 року №1095/4533 «Про передачу ТОВ «Укрсоцбудінвест» земельної ділянки для будівництва та реконструкції спортивно-розважального-торгівельного комплексу, ведення діяльності в сфері спорту та торгівлі на вул. Академіка Глушкова 9, у Голосіївському районі міста Києва».

Ухвалою Вищого адміністративного суду від 11 жовтня 2012 року касаційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрсоцбудінвест" залишено без задоволення, а постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2012 року - без змін.

Апелянт, набувши у квітні 2019 року прав та обов'язків власника Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрсоцбудінвест", внаслідок викупу 15 % частки у статутному капіталі вказаного Товариства, та дізнавшись про наявність вказаних судових рішень, звернулось до Шостого апеляційного адміністративного суду з апеляційною скаргою відповідно до змісту якої просить суд скасувати постанови Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 червня 2011 року та Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2019.

Вимоги апеляційної скарги обґрунтовує тим, що судами першої та апеляційної інстанції не було дотримано норм процесуального права та вирішено спір з порушенням правил предметної підсудності, оскільки спірні правовідносини мають приватноправовий характер та підлягають розгляду у порядку господарського судочинства. Зокрема, апелянт зазначає, що оскаржуване рішення Київської міської ради V сесії VI скликання від 08 липня 2010 року №1095/4533 «Про передачу ТОВ «Укрсоцбудінвест» земельної ділянки для будівництва та реконструкції спортивно-розважального-торгівельного комплексу, ведення діяльності в сфері спорту та торгівлі на вул. Академіка Глушкова 9, у Голосіївському районі міста Києва» стосується виключно майнових прав ТОВ «Укрсоцбудінвест», а саме права користування земельною ділянкою, а також права користування розміщеного на цій земельній ділянці об'єкта нерухомого майна, що належить останньому на праві власності.

При цьому, апелянт звертає увагу суду, що питання щодо порушення повноважень чи компетенції депутатами Київської міської ради під час прийняття оскаржуваного рішення, судами під час розгляду даної справи не вирішувалось.

З урахуванням викладеного, апелянт стверджує, що даний спір не є публічно-правовим, оскільки обумовлений порушенням (загрозою порушення) приватного (майнового) права третьої особи, а тому не може вирішуватись у порядку адміністративного судочинства.

Разом з цим, звертаючись до суду з апеляційною скаргою апелянт вказує про те, що наразі ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал» є власником частки у статутному капіталі ТОВ «Укрсоцбудінвест» та несе ризик збитків пов'язаних з діяльністю ТОВ «Укрсоцбудінвест» в межах вартості своєї частки. При

цьому, позбавлення ТОВ «Укрсоцбудінвест» права користування земельною ділянкою унеможливило використання придбаного та розташованого на цій земельній ділянці нерухомого майна, а також здійснення підприємством господарської діяльності пов'язаної з цим майном та відповідно негативно відображається на стані комерційної діяльності ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал». Також, апелянт вказує про сплату земельного податку за користування вказаною земельною ділянкою, який є досить суттєвим.

Отже, з урахуванням викладеного, апелянт стверджує, що прийняття судами оскаржуваних рішень значно впливає на права та інтереси ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал», проте, оскільки вказане підприємство набуло відповідних прав (про які вказувалось вище) лише у квітні 2019 року, то відповідно не мало можливості прийняти участь у розгляді даної справи та захищати свої права, свободи та інтереси.

Підсумовуючи викладене, ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал» просить суд прийняти зазначені доводи до уваги та закрити провадження у справі.

Керуючись, зокрема, приписами ст. 323 КАС України ухвалами Шостого апеляційного адміністративного суду відкрито апеляційне провадження у даній справі за апеляційною скаргою ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал» та призначено до апеляційного розгляду у відкритому судовому засіданні.

Заступником прокурора м. Києва було подано відзив на апеляційну скаргу, відповідно до змісту якого останній зазначає, що доводи апеляційної скарги вважає безпідставними та необґрунтованими, а апеляційне провадження за вказаною скаргою повинно бути закрито на підставі п.3 ч. 1 ст. 305 КАС України, оскільки оскаржуваними судовими рішеннями не вирішувались права та свободи апелянта - ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал». Разом з цим, заступник прокурора звертає увагу, що апелянтом не наведено жодних доводів в апеляційній скарзі, яким чином оскаржувані рішення впливають на законні права та інтереси зазначеного підприємства. Також, заступником прокурора у відзиві вказується про те, що постанова Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 червня 2011 року є вже скасованою постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2012 року, яка була залишена в силі постановою Вищого адміністративного суду України від 11 жовтня 2012 року.

З огляду на зазначене, заступник прокурора м. Києва стверджує, що ТОВ «Укрсоцбудінвест» реалізувало своє право на оскарження судового рішення, а зміна власника цього товариства не дає підстав для повторного перегляду судових рішень.

Апелянтом було подано відповідь на вказаний відзив заступника прокурора м. Києва відповідно до змісту якого останній вказує, що доводи викладені у відзиві вважає безпідставними та такими, що не відповідають положенням чинного законодавства та сформульованій практиці Верховного Суду. Наголошує, що ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал» не брало участі у справі, проте, наразі постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2012 року порушено майнові права вказаного підприємства, а саме права володіння та користування належним на праві власності ТОВ «Укрсоцбудінвест» майном, а також отримання прибутку від комерційної діяльності останнього та відповідно ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал» як власника частки у статутному капіталі цього Товариства. Також, апелянт наполягає на тому, що даний спір є приватноправовим, оскільки стосується майнових прав суб'єкта господарювання, а отже суди не мали правових підстав для його розгляду та вирішення у порядку адміністративного судочинства. Саме на цій підставі апелянт вважає, що оскаржувані судові рішення підлягають скасуванню. При цьому, зауважує, що станом на 2009 рік вже існувала практика Верховного Суду, що відповідна категорія справ не підлягає розгляду у порядку адміністративного судочинства, проте, вирішуючи даний спір по суті, суди не звернули на це уваги.

Від інших учасників судового процесу письмових відзивів на апеляційну скаргу до суду не надходило.

Під час апеляційного розгляду справи представник апелянта підтримав доводи та вимоги, викладені в апеляційній скарзі, доповненнях до апеляційної скарги та відповіді на відзив Прокуратури м.Києва. Просив суд апеляційну скаргу задовольнити, рішення Окружного адміністративного суду м.Києва та Київського апеляційного адміністративного суду скасувати, а провадження у справі закрити.

Представник Прокуратури м.Києва у судовому засіданні надав пояснення аналогічні викладеним у відзиві на апеляційну скаргу та разом з цим, додатково зауважив, що вважає помилковими доводи апелянта про те, що даний спір не є публічно-правовим, а отже не може бути вирішений адміністративним судом. Зазначає, що під час вирішення даного спору судами не було порушено правил предметної підсудності, що крім іншого, було підтверджено судовим рішенням Вищого адміністративного суду України від 11 жовтня 2012 року у цій справі, а тому підстави для задоволення апеляційної скарги та скасування постанов судів першої та апеляційної інстанції у даній справі - відсутні. На підставі викладеного просив суд апеляційну скаргу залишити без задоволення, а судові рішення - без змін.

Інші представники учасників судового процесу, що прибули у судове засідання підтримали правову позицію Прокуратури м. Києва, надали аналогічні пояснення та просили суд відмовити у задоволенні апеляційної скарги ПАТ «ЗНВКІФ «Рентал».

Треті особи, належним чином повідомлені про дату, час та місце апеляційного розгляду справи явку уповноваженого представника до суду не забезпечили та будь-яких заяв та/або клопотань до суду не надали.

З огляду на те, що неявка уповноважених представників третіх осіб не перешкоджає апеляційному розгляду справи, колегія суддів, керуючись приписами статті 313 КАС України визнала за можливе розглянути справу за даною явкою.

Розглянувши клопотання Прокуратури м.Києва про закриття апеляційного провадження на підставі п.3 ч. 1 ст. 305 КАС України, колегія суддів зазначає про таке.

Відповідно до приписів п. 3 ч. 1 ст. 305 КАС України суд апеляційної інстанції закриває апеляційне провадження, якщо: після відкриття апеляційного провадження за апеляційною скаргою, поданою особою з підстав вирішення судом питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, встановлено, що судовим рішенням питання про права, свободи, інтереси та (або) обов'язки такої особи не вирішувалося.

Разом з цим, судова колегія зауважує, що вказана правова норма розміщена законодавцем у параграфі 2 «Відкриття апеляційного провадження» глави 1 «Апеляційне провадження» розділу III «Перегляд судових рішень» та відповідно передбачає вирішення питання про закриття провадження у справі з наведених підстав після відкриття провадження у справі, проте, до призначення справи до апеляційного розгляду.

Положеннями ч. 3 ст.166 КАС України встановлено, що заяви, клопотання і заперечення подаються та розглядаються в порядку, встановленому цим Кодексом. У випадках, коли цим Кодексом такий порядок не встановлений, він встановлюється судом.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 167 КАС України якщо заяву (клопотання, заперечення) подано без додержання вимог частини першої цієї статті і ці недоліки не дають можливості її розглянути, або якщо вона є очевидно безпідставною та необґрунтованою, суд повертає таку заяву (клопотання, заперечення) заявнику без розгляду.

Таким чином, оскільки Прокуратурою м.Києва зазначене клопотання було подано після призначення даної справи до апеляційного розгляду, тобто після спливу визначеного законодавцем строку для вирішення відповідного питання, колегія суддів дійшла висновку, що зазначене клопотання розгляду не підлягає.

Перевіряючи законність та обґрунтованість оскаржуваних рішень суду першої та апеляційної інстанції, колегія суддів виходить з наступного.

Як було встановлено судом першої інстанції та вбачається з матеріалів адміністративної справи ТОВ «Укрсоцбудінвест» на аукціоні за договором купівлі-продажу від 26.03.2010 було придбано об'єкт незавершеного будівництва - Крита спортивна арена, що знаходиться за адресою м. Київ, проспект Академіка Глушкова, 9 (том 1 а.с. 194-195,196)

Відповідно до реєстраційного посвідчення № 032058 Київське міське бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна 13.05.2010 зареєструвало за ТОВ «Укрсоцбудінвест» право власності на об'єкт незавершеного будівництва - Криту спортивну арену (том 1, а.с. 193).

Рішенням Київської міської ради V сесії VI скликання від 08.07.2010 р. № 1095/4533 затверджено проект землеустрою щодо відведення ТОВ «Укрсоцбудінвест» земельної ділянки для будівництва та реконструкції спортивно-розважально-торгівельного комплексу, ведення діяльності у сфері спорту та торгівлі на вул. Академіка Глушкова, 9 у Голосіївському районі м. Києва.

Передано ТОВ «Укрсоцбудінвест» за умови виконання обов'язків землекористувача, передбачених даним рішенням, у довгострокову оренду на 25 років земельну ділянку площею 10,78 га для будівництва та реконструкції спортивно-розважально-торгівельного комплексу, ведення діяльності у сфері спорту та торгівлі на вул. Академіка Глушкова, 9 у Голосіївському районі м. Києва за рахунок частини земель, відведених відповідно до рішення Київської міської ради від 17.12.1998 р. №85/186, у зв'язку з переходом праві власності на майно (договір купівлі-продажу від 26.03.2010 р. №712).

Отже, вказаним рішенням було передано ТОВ «Укрсоцбудінвест» у довгострокову оренду на 25 років земельну ділянку на якій розташований об'єкт незавершеного будівництва - Крита спортивна арена, що належить вказаному Товариству на праві власності.

Вважаючи вказане рішення Київської міської ради протиправним позивач звернувся до суду з даним адміністративним позовом.

Вирішуючи даний спір по суті суди першої та апеляційної інстанції виходили з того, що спірні правовідносини виникли з приводу здійснення суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а тому має вирішуватись за правилами адміністративного судочинства.

Переглядаючи справу за наявними у ній доказами та перевіряючи законність і обґрунтованість прийнятих судами першої та апеляційної інстанції рішень в межах доводів та вимог апеляційної скарги, колегія суддів зазначає про таке.

Відповідно до частини другої статті 2 КАС України (тут і далі - у редакції, чинній на час прийняття оскаржуваних рішень) до адміністративних судів можуть бути оскаржені будь-які рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень, крім випадків, коли щодо таких рішень, дій чи бездіяльності Конституцією чи законами України встановлено інший порядок судового провадження.

На підставі пункту 1, 7 частини першої статті 3 КАС України суб'єктом владних повноважень є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень.

Отже, справа адміністративної юрисдикції - переданий на вирішення адміністративного суду публічно – правовий спір, у якому хоча б однією зі сторін є орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа або інший суб'єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Згідно із частиною другою статті 4 КАС України юрисдикція адміністративних судів поширюється на всі публічно-правові спори, крім спорів, для яких законом установлений інший порядок судового вирішення.

Пунктом 1 частини другої статті 17 КАС України визначено, що юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема спори фізичних чи юридичних осіб із суб`єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності.

Наведені норми узгоджуються з положеннями статей 2, 4 та 19 КАС України (у редакції, чинній з 15 грудня 2017 року), якими визначено завдання та основні засади адміністративного судочинства, зміст публічно-правового спору та справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів.

Отже, до компетенції адміністративних судів належать спори фізичних чи юридичних осіб з органом державної влади, органом місцевого самоврядування, їхньою посадовою або службовою особою, предметом яких є перевірка законності рішень, дій чи бездіяльності цих органів (осіб), прийнятих або вчинених ними при здійсненні владних управлінських функцій, крім спорів, для яких законом установлений інший порядок судового вирішення.

Публічно-правовий спір має особливий суб`єктний склад. Участь суб`єкта владних повноважень є обов`язковою ознакою для того, щоб класифікувати спір як публічно-правовий. Проте сама по собі участь у спорі суб`єкта владних повноважень не дає підстав ототожнювати спір із публічно-правовим та відносити його до справ адміністративної юрисдикції.

Під час визначення предметної юрисдикції справ суди повинні виходити із суті права та/або інтересу, за захистом якого звернулася особа, заявлених вимог, характеру спірних правовідносин, змісту та юридичної природи обставин у справі.

Аналогічної правової позиції щодо застосування процесуальних норм права під час вирішення питання щодо предметної підсудності адміністративної справи дотримується і Велика Палата Верховного Суду про що останньою неодноразово зазначалось у прийнятих постановках, зокрема від 10 квітня 2019 року у справі № 816/2137/18, від 18 вересня 2019 року у справі № 826/14632/17 та інших.

Як правильно було встановлено судом першої інстанції та вбачається зі змісту позовної заяви, предметом даного спору є оскарження рішення Київської міської ради щодо передачі у довгострокову оренду на 25 років земельної ділянки на якій розташований об`єкт незавершеного будівництва - Крита спортивна арена, що належить вказаному ТОВ «Укрсоцбудінвест» на праві власності.

Таким чином, з наведеного слідує, що спір у справі, що розглядається, стосується права користування земельною ділянкою та відповідно права користування об`єктом незавершеного будівництва, який перебуває у власності третьої особи ТОВ «Укрсоцбудінвест».

Отже, визнання недійсним рішення відповідача впливає на права третьої особи, а тому в цьому випадку існує спір про право, що у свою чергу унеможлиблює його розгляд у порядку адміністративного судочинства.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 10 квітня 2019 року по справі № 350/793/16-а.

Разом з цим, колегія суддів зауважує, що до юрисдикції адміністративного суду належить спір, який виник між двома (кількома) суб`єктами стосовно їх прав та обов`язків у конкретних правових відносинах, у яких хоча б один суб`єкт законодавчо вповноважений владно керувати поведінкою іншого (інших) суб`єкта (суб`єктів), а останній (останні) відповідно зобов`язаний виконувати

вимоги та приписи такого суб`єкта владних повноважень. Аналогічна правова позиція викладена в постанові Великої Палати Верховного Суду від 23 травня 2018 року у справі № 914/2006/17.

Водночас, з огляду на вищевикладене, колегією суддів встановлено, що спір у даній справі не є спором між учасниками публічно-правових відносин, оскільки відповідач, здійснюючі владні управлінські функції та приймаючи оскаржувані рішення не мав публічно-правових відносин саме з позивачем. Прийняті оскаржувані рішення стосувались прав інших осіб, а не позивача.

З урахуванням викладеного, колегія суддів зазначає, що пред`явлений позов жодним чином не пов`язаний із захистом прав, свобод чи інтересів позивача у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органу місцевого самоврядування - Київської міської ради.

У свою чергу, колегія суддів звертає увагу, що приватноправові відносини вирізняються наявністю майнового чи немайнового особистого інтересу учасника. Спір має приватноправовий характер, якщо він обумовлений порушенням або загрозою порушення, як правило, майнового приватного права чи інтересу.

У даному випадку, судом встановлено, що звертаючись до суду з даним позовом про скасування рішення відповідача про передачу в оренду третій особі земельної ділянки третій особі, позивач фактично намагається захистити майнові права та інтереси територіальної громади м. Києва на цю земельну ділянку.

Водночас, колегія суддів зазначає, що у разі прийняття суб`єктом владних повноважень рішення про передачу земельної ділянки в оренду (тобто ненормативного акта, який вичерпує свою дію після своєї реалізації), подальше оспорування правомірності набуття фізичною чи юридичною особою спірної земельної ділянки має вирішуватися в порядку цивільного або господарського судочинства, оскільки виникає спір про майнові права.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 20 ГПК України передбачено, що господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв`язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема: справи у спорах щодо права власності чи іншого речового права на майно (рухоме та нерухоме, в тому числі землю), реєстрації або обліку прав на майно, яке (права на яке) є предметом спору, визнання недійсними актів, що порушують такі права, крім спорів, стороною яких є фізична особа, яка не є підприємцем, та спорів щодо вилучення майна для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, а також справи у спорах щодо майна, що є предметом забезпечення виконання зобов`язання, сторонами якого є юридичні особи та (або) фізичні особи - підприємці.

Таким чином, колегія суддів вважає обґрунтованими доводи апелянта, що даний спір має приватноправовий характер та з урахуванням суб`єктного складу сторін спору і тих осіб, на чий інтереси впливає таке рішення має вирішуватися за правилами господарського судочинства.

Разом з цим, колегія суддів роз`яснює позивачу, що за правилами господарського судочинства є можливим одночасний розгляд вимог про визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу місцевого самоврядування, а також захисту прав чи інтересів позивача.

Аналогічна правова позиція висловлена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 21 березня 2018 року у справі № 184/2470/13 та у постанові Великої Палати Верховного Суду від 06 червня 2018 року у справі № 826/631/15.

Таким чином, колегією суддів встановлено, що Окружний адміністративний суд м. Києва та Київський апеляційний адміністративний суд, враховуючи суть спірних правовідносин та суб`єктний склад, вирішили справу, що не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

Згідно з практикою Європейського суду з прав людини (рішення у справі "Сокурєнко і Стригун проти України") суд, який розглянув справу, не віднесєну до його юрисдикції, не може вважатися "судом, встановлєним законом" у розумінні пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, яка гарантує право кожного на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановлєним законом.

Згідно статті 242 КАС України рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалєне судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалєне судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Положеннями статті 315 КАС України передбачєно, що за наслідками розгляду апеляційної скарги на судовє рішення суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право скасувати судовє рішення повністю або частково і у відповідній частині закрити провадження у справі повністю або частково або залишити позовну заяву без розгляду повністю або частково.

Відповідно до частини 1 статті 319 КАС України суд апеляційної інстанції скасовує судовє рішення першої інстанції повністю або частково і закриває провадження у справі у відповідній частині з підстав, установлєних ст. 238 КАС України, а саме якщо справу не належить розглядами за правилами адміністративного судочинства.

Враховуючи наведєне, колегія суддів приходить до висновку, що доводи апеляційної знайшли підтвердження під час апеляційного розгляду даної справи, є обґрунтованими, а тому апеляційна скарга підлягає задоволенню.

Керуючись ст. ст. 238, 308, 310, 313, 315, 319, 321, 322, 325, 328 КАС України, суд

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Публічного акціонерного товариства "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд "Рентал" задовольнити.

Постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 06 березня 2012 року скасувати.

Постанову Окружного адміністративного суду від 01 червня 2011 року скасувати.

Прийняти новє рішення, яким провадження у справі закрити. Роз'яснити учасникам справи, що вирішення даного спору підлягає розгляду у порядку господарського судочинства.

Постанова набирає законної сили з моменту її прийняття та може бути оскаржена протягом тридцяти днів шляхом подання касаційної скарги безпосередньо до суду касаційної інстанції.

Головуючий суддя

А.Б. Парінов

Судді

Н.М. Єгорова

В.Ю. Ключкович

Повний текст постанови складєно 30 вересня 2019 року.